

DECIZIA nr 571/2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de AS4FP, cu adresele nr. X si nr. x, inregistrate la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AS4FP sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-S4 x, comunicata in data de **06.06.2016**, emisa de AS4FP in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S4 x, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270, art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

Societatea a dobandit drept de proprietate asupra a 10 apartamente componente ale imobilului situat in x, care a fost edificata urmare preluarii prin cesiune a autorizatiei de constructie, obtinuta anterior de SC x SRL.

Initial x, in calitate de reprezentant al coproprietarilor a constituit in favoarea SC x SRL, in calitate de beneficiar, dreptul de folosinta pe durata constructiei asupra planseului - terasa al imobilului si a partilor comune indivize ale blocului in vederea edificarii de catre aceasta a unei mansarde, conform Conventiei autentificata sub nr. x, completata prin Actul aditional nr. x.

Pentru edificarea mansardei a fost emisa Autorizatia de construire nr. x eliberata de Primaria Sectorului 4 Bucuresti, avand ca beneficiar SC x SRL.

Prin contractul de cesiune de drepturi autentificat sub nr. x, drepturile si obligatiile decurgand din aceasta autorizatie de construire au fost cesionate de catre SC x SRL, in calitate de cedent catre contestatara, in calitate de cesionar.

Lucrarile de edificare a mansardei au fost efectuate de SC x SRL, in baza contractului de antrepriza nr. x, pretul lucrarii fiind stabilit la suma de x euro, fiind finalizate conform Procesului-verbal de receptie la terminarea lucrarilor nr. x.

Ulterior, partile au renegociat pretul contractului la suma de x lei plus TVA in suma x lei. Totodata, a fost incheiat un act aditional la Contractul de cesiune de drepturi autentificat sub nr. x, prin care pretul cesiunii a fost renegociat la suma de x lei plus TVA in suma dex lei urmare efectuarii lucrarilor de construire a mansardei.

Din totalul sumei de x lei plus TVA in suma de x lei achitata catre SC x SRL, organul fiscal a justificat prin prezentarea situatiilor de lucrari realizarea lucrarilor de

constructii mansarde pentru scarile 1 si 2 ale imobilului, in valoare de x lei plus TVA in suma de x lei.

Pentru diferenta de x lei plus TVA in suma de x lei, organul fiscal a considerat ca societatea nu a prezentat situatii de lucrari din care sa rezulte realizarea lucrarilor de constructie privind obiectivul de investitii si care sa justifice renegocierea pretului contractului cesiunii.

Contestatarul nu avea obligatia de a prezenta situatii de lucrari pentru factura emisa in baza contractului de cesiune de drepturi.

Organul fiscal a facut confuzie intre suma facturata si achitata in baza contractului de antrepriza si suma achitata in baza contractului de cesiune.

Potrivit principiului libertatii contractuale, partile sunt libere sa negocieze si sa stabileasca pretul unui contract, fara ca organul fiscal sa considere ca majorarea pretului este nejustificata.

Este evident ca mentiunile din contractul de cesiune si din actul aditional la acesta se refera la finalizarea exact a lucrarilor de constructie prestate si justificate cu situatii de lucrari de catre SC x SRL si nu la alte lucrari suplimentare care ar trebui justificate.

In partea introductiva a contractului se specifica faptul ca aceasta vizeaza lucrarile de construire pentru care a fost eliberata autorizatia de construire cesionata.

Organul fiscal nu poate schimba natura contractului de cesiune de drepturi transformandu-l intr-un contract de antrepriza, cele doua contracte avand un obiect si o natura diferite.

Societatea indeplineste conditiile prevazute de Codul fiscal pentru acordarea dreptului de deducere a TVA, achizitiile fiind efectuate in scopul desfasurarii de operatiuni taxabile.

Organul fiscal nu a contestat realitatea operatiunilor incheiate cu SC x SRL, motiv pentru care nu prezentau relevanta informatiile obtinute ca urmare a controlului incrucisat.

Inlaturarea dreptului de deducere al TVA aferenta facturii emise in baza contractului de cesiune de drepturi incalca prevederile Directivei nr. 2006/112/CE, precum si principiul neutralitatii taxei.

In concluzie, societatea solicita anularea deciziei de impunere atacata.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S4 x, AS4FP a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-S4 x, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de x lei.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

3.1 Referitor la TVA in suma de x lei:

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, prin Serviciul solutionare contestatii 2 se poate

pronunța pe fond asupra acestui capat de cerere, în condițiile în care societatea nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are drept de deducere pentru TVA în suma de x lei, întrucât societatea nu deține documente justificative, contrar dispozițiilor art. 146 alin 1 din Codul fiscal.

Prin contestația formulată **SC x SRL** nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază acest capat de cerere.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 269 alin. (1) și art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicat:

“**Art. 269.** - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) **motivele de fapt și de drept**;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

“**Art. 280.** - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) **Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**”

De asemenea, pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015:

«**2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept** pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.»

Se reține că prin contestația formulată, societatea nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază acest capat de cerere.

Din dispozițiile legale citate mai sus, rezultă că în contestație contribuabilul trebuie să menționeze atât motivele de fapt, cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată; cu privire la acest capat de cerere, contestatarul nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat vreun articol de lege în apărarea sa.

De asemenea, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”.

Astfel, având în vedere cele reținute de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o

implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine acestuia**. Sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. 3250/2010 în dosarul nr. 935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedeținerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, contestația **se va respinge în parte ca nemotivată**, cu privire la acest capat de cerere.

3.2 Referitor la TVA în suma de x lei:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea are dreptul la rambursarea TVA în suma de x lei, în condițiile în care argumentele societății nu sunt de natura să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul AS4FP au constatat că societatea nu are drept de deducere pentru TVA în suma de x lei, întrucât nu a prezentat documente care să justifice realizarea de lucrări la obiectivul de investiții dezvoltat, nerespectându-se prevederile art. 145 alin 2 din Codul fiscal.

In drept, potrivit prevederilor art. 145, art. 146 și art. 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“**Art. 145** (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) **operațiuni taxabile.**”

“**Art. 146** (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie **prestate în beneficiul său** de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155.”

“**Art. 156.** - (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, **în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.** (...)

(4) **Evidențele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite și păstrate** astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul

nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, **în conformitate cu prevederile din norme.**"

Conform prevederilor pct. 79 alin (1) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"79. (1) În sensul art. 156 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă va ține următoarele evidențe și documente:

- a) evidențe contabile ale activității sale economice;
- b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta și legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 76;
- c) facturile sau **alte documente primite și legate de activitatea sa economică.**"

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției".

Rezultă că art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacră, la nivel de lege, *principiul prevalenței economice asupra juridicului*, al realității economice, în baza căreia **autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil.** În acest spirit, o tranzacție normală din punct de vedere juridic, poate să nu fie luată în considerare sau să fie reincadrată din punct de vedere economic, în scopul aplicării legii fiscale.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

1. În data de 12.01.2012 a fost încheiată Convenția nr. x între x, în calitate de proprietar și SC x SRL, în calitate de beneficiar, prin care proprietarul se obligă să constituie dreptul de folosință în favoarea beneficiarului asupra planșei-terasă al imobilului, a părților comune indivize ale blocului, cât și asupra suprafeței aferente indivize de teren de sub acestea, în vederea edificării de către beneficiar a unei mansarde, iar beneficiarul se obligă să presteze servicii în favoarea proprietarilor imobilului.

Prin Actul adițional nr. x a fost modificată Convenția de mai sus, în sensul completării suprafeței utile aferente edificării mansardei de x mp, împreună cu cota indiviză aferentă.

2. Conform Contractului de antrepriză nr. x încheiat între **SC x SRL**, în calitate de investitor și beneficiar și SC x SRL, în calitate de executant al lucrării s-au stabilit executia și finalizarea lucrărilor de supraetajare și mansardare a blocului de locuințe existent S+P+4E.

Lucrările au fost executate în baza Autorizației de construire nr. x eliberată de Primăria sector 4.

În vederea începerii lucrărilor, investitorul s-a obligat să plătească executantului un avans de 30% din prețul total al lucrării în suma de x euro, inclusiv TVA, restul prețului fiind achitat în tranșe în funcție de stadiul lucrărilor de execuție a celor 10 apartamente.

Potrivit pct. 1.4 din contract: “pretul stabilit este ferm si nu face obiectul niciunei modificari sau revizuirii”, iar, conform pct. 1.5, “in cazul in care investitorul solicita executarea unor lucrari suplimentare fata de cele prezentate in contract, partile vor stabili valoarea acestor lucrari, precum si modalitatea de plata catre executant, numai prin incheierea unui act aditional la acest contract.”

De asemenea, conform art. 3 din contract, “**Plata lucrarilor se va face in baza unei situatii de lucrari emisa si acceptata de catre investitor.** Executantul va emite o factura a carei plata va fi efectuata in termen de 15 zile lucratoare de la data primirii acesteia.”

Urmare efectuarii lucrarilor de constructie ale celor 10 apartamente situate la scarile nr. 1 si 2 ale imobilului, prin Actul aditional din 29.04.2013, a fost renegociat pretul contractului la suma de x lei plus TVA in suma de x lei.

3. In baza Contractului de antrepriza nr. x au fost emise urmatoarele facturi:

Nr./data factura	Baza	TVA
-------------------------	-------------	------------

4. In baza Contractului de antrepriza nr. x au fost intocmite urmatoarele situatii de lucrari:

Nr. situatie de lucrari	Baza	TVA
--------------------------------	-------------	------------

5. Potrivit Contractului de cesiune de drepturi nr. x incheiat intre SC x SRL, in calitate de cedent si **SC x SRL**, in calitate de cesionar, au fost cedate toate drepturile si obligatiile care decurg din autorizatia de construire nr. x aferenta unui numar de 10 apartamente din totalul de 20 de apartamente, pretul cesiunii fiind de x lei, suma platita la data autentificarii contractului.

Urmare efectuării lucrărilor de construcție ale celor 10 apartamente situate la scarile nr. 1 și 2 ale imobilului, prin Actul adițional nr. x, a fost renegociat prețul cesiunii la suma de x lei plus TVA în suma de x lei.

6. În baza Contractului de cesiune de drepturi nr. x a emisă factura nr. x, baza x lei + TVA x lei.

7. În data de 10.04.2013 a fost întocmit Procesul-verbal de recepție nr. x, cu privire la lucrările privind supraetajarea și mansardarea imobilului.

Fata de cele mai sus prezentate se rețin următoarele aspecte:

- în perioada 22.08.2012 - 25.03.2013, în baza contractului de antrepriză nr. x, SC x SRL a facturat către contestatara lucrări de construire în suma totală de x lei plus TVA în suma de x lei și a întocmit situații de lucrări în suma totală de x lei plus TVA în suma de x lei;

- **pentru lucrări de construire în suma totală de x lei plus TVA în suma de x lei, societatea nu a prezentat situații de lucrări**, deși la art. 3 stipulează: "**Plata lucrărilor se va face în baza unei situații de lucrări emisa și acceptată de către investitor**", fiind emisă factura de stornare nr. x în ceea ce privește contractul de antrepriză și cu aceeași sumă fiind facturată majorarea prețului cesiunii.

Nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei niciunul dintre argumentele societății, având în vedere următoarele considerente:

1. Referitor la faptul că organul de inspecție fiscală a făcut confuzie între suma facturată și achitată în baza contractului de antrepriză și suma achitată în baza contractului de cesiune:

A. În condițiile în care inițial, în perioada 22.08.2012 - 25.03.2013, SC x SRL a facturat către contestatara lucrări de construire în baza contractului de antrepriză nr. x, în suma totală de x lei plus TVA în suma de x lei, ulterior, în data de 29.04.2016, această societate a stornat suma de x lei plus TVA în suma de x lei și a refacturat-o conform facturii nr. x, cu mențiunea "c/v cesiune", **fără a justifica în vreun fel reconsiderarea naturii operațiunilor.**

Mai mult, deși prețul cesiunii, în suma de x lei, a fost stabilit în mod ferm prin Contractul de cesiune de drepturi nr. x, părțile au majorat prețul contractului, prin Actul adițional nr. x, cu mențiunea expresă că acesta a fost renegociat "în urma efectuării lucrărilor de construcție ale celor 10 apartamente".

B. Există o serie de neclarități în documentele prezentate de societate, astfel:

- în ceea ce privește prețul contractului de antrepriză nr. x:

- în contract se stipulează expres că prețul contractului în suma de **x euro**, inclusiv TVA, este ferm și nu face obiectul niciunei modificări sau revizuirii, iar plățile se efectuează în cota procentuală fixă aplicată la prețul total al contractului (lucrării), în raport de data finalizării anumitor lucrări (*30% din prețul lucrării la data de 23.08.2012, 20% din prețul lucrării după finalizarea structurii lucrării, 20% din prețul lucrării după finalizarea compartimentării apartamentelor, 20% din prețul lucrării după finalizarea montării instalației sanitare și electrice, 10% din prețul contractului după finalizarea și recepția finală a lucrărilor*), situațiile de lucrări având rolul de a face dovada finalizării (realității) operațiunilor respective;

- contravaloarea totala a lucrarilor facturate in perioada 22.08.2012 - 25.03.2013 este de x lei = x euro (x lei plus TVA in suma de x lei); se retine ca sumele au fost achitate in contul SC x SRL, conform extraselor de plati atasate la dosarul cauzei;

- contravaloarea totala a lucrarilor din situatiile de lucrari in suma totala de x lei plus TVA in suma de x lei;

2. Referitor la faptul ca organul fiscal a schimbat natura contractului de cesiune de drepturi intr-un contract de antrepriza:

Contrar sustinerilor societatii, asa cum s-a aratat anterior, nu organul fiscal a fost cel care a procedat la reincadrarea operatiunilor, ci executantul lucrarilor, cu acordul contribuabilei, cata vreme, ulterior terminarii lucrarilor, s-a procedat concomitent la diminuarea pretului contractului de antrepriza cu suma de x lei plus TVA in suma de x lei, respectiv de la x euro (x lei plus TVA in suma de x lei), la x lei plus TVA in suma de x lei (in conditiile in care contravaloarea lucrarilor conform situatiilor de lucrari este in suma de x lei plus TVA in suma de x) si la majorarea pretului contractului de cesiune cu aceeasi suma (x lei plus TVA in suma dex lei).

Mai mult, societatea nu a justificat in niciun fel reconsiderarea naturii operatiunilor, respectiv reincadrarea cheltuielilor cu lucrarilor de constructie efectuate in baza contractului de antrepriza, in cheltuieli efectuate cu contractul de cesiune.

De altfel, necesitatea existentei situatiei de lucrari rezulta inclusiv din actul aditional al contractului de cesiune in care se precizeaza ca urmare efectuarii lucrarilor de constructie a fost majorat pretul cesiunii de la suma de x lei, la suma de x lei plus TVA in suma dex lei.

Potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”.

Astfel, având în vedere cele reținute de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatarei**.

Se reține, totodată, că sarcina probei nu implică un drept al acesteia, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

3. Simpla contractare a bunurilor/serviciilor/lucrarilor/drepturi de catre societatea contestatara **nu este suficienta** pentru a demonstra scopul achizitiei acestora, intrucat, intr-o atare ipoteza, ar fi suficienta doar indeplinirea conditiei prevazuta de art. 146 din Codul fiscal (detinerea facturii fiscale) pentru ca o persoana impozabila sa deduca imediat, integral si nelimitat taxa aferenta achizitiilor. Or, o asemenea ipoteza ar lipsi de orice efecte juridice dispozitiile art. 145 alin. (2) teza intai din Codul fiscal, care conditioneaza in mod evident deductibilitatea taxei aferente achizitiilor de alocarea lor unor destinatii precise, anume stabilite de lege. Dimpotriva, legiuitorul a dorit sa intareasca **legatura directa si imediata care trebuie sa existe intre achizitii si utilizarea lor propriu-zisa**.

4. Referitor la motivatia societatii contestatoare privind incalcarea principiului neutralitatii taxei pe valoarea adaugata:

Neutralitatea taxei pe valoarea adaugata, care implica, printre altele, si prevalenta substantei asupra formei, constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA instituit de legislatia comunitara, **dar nu se aplica facand abstractie si in detrimentul celorlalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, cum sunt principiile proportionalitatii, al securitatii juridice si al luptei impotriva fraudei, a evaziunii fiscale si a eventualelor abuzuri.** Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor, de indeplinirea cumulativa atat a conditiilor de fond (achizitiile sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile), cat si a celor de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege).

Or, in speta, societatea nu a facut dovada cu documente ca indeplineste conditiile de fond cu privire la deductibilitatea TVA in suma de x lei.

Fata de cele mai sus mentionate, rezulta ca in mod corect organele de inspectie fiscala au considerat ca societatea nu are drept de deducere pentru TVA in suma de x lei, determinata ca diferenta intre TVA facturata conform facturii nr. 63/29.04.2013 (x lei) si TVA aferenta diferentei dintre situatiile de lucrari prezentate de societate si suma inregistrata in contabilitate (x), motiv pentru care, cu privire la acest capat de cerere, contestatia formulata de **SC x SRL**, urmeaza a se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul pct. 79 alin (1) din HG nr. 44/2004, art. 145, art. 146 si art. 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 269 alin. (1), art. 279 alin. 1 si art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, pct. 2.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015

DECIDE

Respinge contestatia formulata de **SC x SRL** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-S4 x emisa de AS4FP, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.